

Inleiding

[Efeziërs 1, 13-14]

“Ik heb goed nieuws, David.

Ik heb goed nieuws voor je: je mag die klas toch uit!”

Tjonge, wat was ik blij dat te horen!

En als je goed rondkijkt op die school, kun je het gat nog zien.

Want ik sprong er werkelijk één in de lucht.

Het was de roostermaker die het me kwam vertellen.

Het zat zo, in die vroege jaren '90.

Vanaf de brugklas zat ik steeds in die leuke klas C.

Eerst V2C.

Toen V3C.

Twee topjaren waren dat, supergezellige klas.

Maar toen het vierde jaar.

Ik had er definitief voor gekozen door te gaan met de dode talen die nog springlevend zijn:

Grieks en Latijn.

Maar ja, die keuze had wel tot gevolg dat ik dat jaar naar klas A moest.

V4a!

En dat vond ik helemaal niks.

Ik kende bijna niemand, en die eerste weken was de sfeer in die klas drie keer niks!

Ik vroeg, via een brief van mijn ouders, om overplaatsing naar V4C.

Maar dat kon absoluut niet, kreeg ik toen te horen.

Tot die ene dag, net vóór het eerste lesuur, toen de roostermaker het me kwam vertellen.

“David, ik heb goed nieuws voor je!

Je mag die klas toch uit!”

Beter nieuws kon ik me op die vroege morgen niet wensen.

1. Iedereen wil de waarheid en goed nieuws horen.

Net als ik wilt u dat ook.

De waarheid horen.

En wanneer dat niet gebeurt, word je chagrijnig en kwaad.

Stel je 's voor dat de huisarts vermoed dat je ernstig ziek bent.

Dat hij zelfs vermoedt dat er een tumor in je buik zit.

Natuurlijk word je dan door verwezen naar het ziekenhuis, naar de oncoloog, de specialist.

En dan heb je natuurlijk maar twee vragen: "Heb ik echt een tumor?"

En zo ja, is-ie kwaad- of goedaardig?

En stel je dan 's voor dat die oncoloog een lang wetenschappelijk verhaal gaat houden over gezwellen.

Over hoe ze ontstaan, welke uitwerking ze precies hebben, hoe de kennis over tumoren door de jaren heen aanzienlijk is gegroeid, enzovoort, enzovoort.

Dan word je kwaad en dan haalt zo'n specialist het bloed onder je nagels vandaan.

Want hij moet niet gaan zwammen - hij moet je de waarheid vertellen!

Goed, snel, en *to the point*.

Wij willen allemaal de waarheid horen.

Of in mijn geval: ik wilde van de roostermaker niet horen dat ik een vriendelijke jongen was, of een goede leerling.

Nee, als hij me dan toch persoonlijk iets kwam vertellen... nou, vertel me dan meteen de waarheid maar.

Nou, dat doet Petrus op die Pinksterdag in het jaar 33.

En dat doet Paulus tegen de Efeziërs precies zo.

Vers 13.

'In hem, in Jezus Christus, hebt u de boodschap van de waarheid gehoord!'

Van *de* waarheid.

Dus geen ware omhaal van woorden (blablabla), woorden die je laten zeggen – 'nou ja, het zal allemaal wel'.

Nee, het woord van de waarheid!

De vraag is dan natuurlijk: wat brengt Paulus dan voor waarheid?

Dat volgt meteen daarop: het evangelie!

En evangelie betekent: goed nieuws!

Want dat willen we ook.

We willen niet alleen de waarheid horen, maar als het even kan moet het ook *goede* waarheid, *goed* nieuws, zijn.

Ik wilde liever dat de roostermaker zei dat ik naar V4C ging dan dat ik in V4A bleef.

Het is allebei waarheid, maar het eerste is óók nog goed nieuws.

En als er een tumor bij je wordt geconstateerd, dan wil je én de waarheid horen én:

“Meneer... het is een goedaardige tumor!”

[Pfff] ‘Dat is nog ‘s goed nieuws’.

Dat wordt precies met het evangelie bedoeld dat Petrus en Paulus aan de wereld bekendmaakt.

Het is nieuws dat oplucht.

Het is nieuws dat wij allemaal willen horen.

Want het is de waarheid.

En het is goed, het is heerlijk opluchtend nieuws!

Maar ja, wat is dat ware, goede, heerlijke nieuws dan?

Dit:

2. God brengt ons dankzij Jezus van de oude naar de nieuwe k.l.a.s.!

Nu gaan we de diepte, de kern, in.

Niet als een zwammende dokter erom heen draaien, nee, de pijnpunten aanwijzen.

De pijnlijke punten, de tumoren van de oude klas.

Paulus vertelt ons de waarheid, het evangelie.

En nog specifieker [lees maar in vers 13]: het evangelie, het goede nieuws *van uw redding*.

Waar zijn we dan van gered?

Antwoord: van de grootste tumor die elke dag in deze wereld, en in ons eigen leven pijnlijk zichtbaar wordt.

De zonde.

Daarvan, zegt Paulus, word je dankzij Jezus gered.

Maar dat klinkt behoorlijk vaag, vindt u niet?

Zonde, dat is zo'n kerkelijk woord.

Wat is dat dan?

Zonde is: iets anders boven God en zijn glorie plaatsen om vervolgens daarin je geluk te vinden.

Oftewel: God onderwaarden door iets anders boven hem te waarden.

Of Bijbels gezegd: je zoekt je geluk en genot in de schepping in plaats van in de schepper.

(Romeinen 1, 25)

Van die zonde, schrijft Paulus, heeft God ons dankzij Jezus Christus gered.

Letterlijk schrijft Paulus trouwens niet 'het evangelie van uw redding', maar 'het evangelie van uw zaligheid'.

En zaligheid betekent: een nieuwe situatie, een nieuwe klas, een nieuwe wereld.

Zaligheid is niet de redding op zich, maar het gevolg van de redding.

Dus christenen moeten het niet altijd over de oude klas hebben, maar vooral over de nieuwe klas.

Niet alleen over onze redding praten, maar het ook uitgebreid hebben over de reddingsboot, de kade, het nieuwe leven op de oever.

Dat gaan we nu doen.

En om het in uw eigen leven eenvoudig te kunnen signaleren, kunt u het volgende ezelsbruggetje onthouden.

God heeft ons dankzij Jezus uit de oude k.l.a.s. van de zonde in de nieuwe klas gebracht.

En k.l.a.s. staat voor: kracht, lol, aanwezigheid en straf.

God heeft ons dankzij Jezus gered van de kracht, van de lol, van de aanwezigheid en van de straf van de zonde gebracht. (herhalen)

Allereerst redt Jezus ons van de *kracht* van de zonde.

Want dat is het irritante van de zonde; ze is zo verschrikkelijk sterk.

Wie kent niet de neiging om de dag zonder God te beginnen?

Wie kent niet de neiging om zijn geluk te vinden in waardering van anderen, in je werk, in macht, in sport, in je (klein)kinderen of wat dan ook?

De kracht die van al deze personen of zaken uitgaat, is zo onnoemelijk groot dat je er mee naar bed kunt gaan en ermee kunt opstaan.

Ze trekken aan je, en vooral: ze trekken je van God en zijn eeuwige glorie af.

En van die zonde zijn we gered!

God brengt me door Jezus in de nieuwe heerlijke klas waarin deze krachten totaal verdwenen zijn.

En dat kan maar één ding betekenen:

God zelf moet zo dichtbij u zijn dat zijn heerlijke aantrekkingskracht de kracht van alle andere zaken af doet remmen.

God zelf wordt uw kracht, nu al (Habakuk 3: 19), en ooit: in de nieuwe klas. (Openbaring 7, 12)

In de tweede plaats redt Jezus ons van de *lol* van de zonde.

Een groot nadeel dat vaak op de langere termijn voelbaar wordt, is dat zonde plezier geeft.

Het geeft in het begin een heerlijk gevoel, soms zelfs een kick om te roddelen, porno te kijken, helemaal op te gaan in voetbal, te stelen enzovoort, enzovoort.

Maar op den duur ga je eraan kapot, zowel fysiek als mentaal. (Psalm 51, 10)

En van die zonde zijn we gered!

God brengt me door Jezus in de nieuwe heerlijke klas waarin onze neiging om genot in zonde te vinden totaal verdwijnt.

God zelf wordt ons geluk.

Hij komt zo dichtbij, dat we voor altijd zullen genieten van hem en zijn eeuwige glorie!

In de derde plaats redt Jezus ons van de *aanwezigheid* van de zonde.

Dit is een heel nuchtere constatering.

De reden dat ik andere dingen boven God verkies, komt door het gegeven dat die dingen in mijn buurt zijn.

En vaak zo dicht in mijn buurt, dat het me niet lukt sterker te zijn.

Van die zonde zijn we gered.

God brengt me in de heerlijke nieuwe klas waarin hij iets bijzonders doet.

Hij brengt me niet in een materiele of mensloze wereld (ter voorkoming van zonde).

Nee, hij komt zelf dichterbij.

Hij brengt me door Jezus in de wereld waarin zijn heerlijkheid de aarde zal vervullen. (Jesaja 6, 3 en Oenbaring 7, 12)

Gods aanwezigheid wordt zo sterk voelbaar en zichtbaar dat ik niet meer ervaar (of zou willen ervaren) dat er naast hem nog iets mooiers of beters bestaat.

Tenslotte, het vierde: Jezus redt ons van de *straf* van de zonde.

Onze God is een jaloers God.

Hij kan het niet hebben als ik hem onderwaardeer door iets anders boven hem te waarderen.

En dat hij deze zonde serieus neemt zien we aan het kruis van Golgota.

Daar zien we de onterechte, maar in liefde geaccepteerde dood van Jezus Christus.

En daarmee maakt God de wereld overduidelijk dat hij zonde niet accepteert.

Van die straf zijn wij gered.

Daarom schrijft Paulus in hoofdstuk 1 van Efeziërs steeds *in hem, in hem, in hem!*

In Jezus Christus, in Jezus Christus, in Jezus Christus!

Jezus, onze Heer, ondergaat ten onrechte de straf die wij met recht verdienen.

God brengt ons door Jezus in de nieuwe klas waarin de straf op onze zonde totaal geen rol meer speelt. (Romeinen 8, 1)

Waar Jezus op dit moment leeft, daar is God zelf en is de kracht van de zonde weg.

Waar Jezus leeft, daar is de lol in de zonde weg.

Waar Jezus leeft, daar is de zonde niet meer aanwezig

Waar Jezus leeft, daar bestaat de straf op de zonde niet meer.

Is dat zalig, of niet?

Lucht dat op, of niet?

Broers, zussen, gasten, dit is de waarheid waarvoor u bij dokter Jezus komt.

En... deze Jezus is geen roostermaker.

Deze Jezus is een zaligmaker.

Zijn Vader brengt ons dankzij Jezus van deze wereld naar de nieuwe wereld.

Van de oude naar de nieuwe k.l.a.s.!

3. En geloof er maar in dat je veilig bij God aankomt!

Want met die vraag kun je nu natuurlijk nog wel zitten.

Hoe weet ik zeker dat ik gered ben?

Hoe weet ik zeker dat ik zalig word, dat ik in die nieuwe klas kom?

“Ik doe juist nog heel veel zonde, als ik eerlijk ben!”

Of: “Ik kom hier voor het eerst, en als dit onder zonde wordt verstaan... dan heb ik mijn hele leven niets anders gedaan dan zonde – en niet te weinig ook!”

Of je bekent eerlijk: “Sorry hoor, maar ik vind zoveel dingen leuker dan God zelf!”

Daarom moet ik even een misverstand uit de wereld helpen.

Een misverstand dat juist door Pinksteren – het feest van de komst van Gods Geest in deze wereld – aan de oppervlakte komt.

Want heel vaak denken we met Pinksteren: “O, nu moet ook ik Gods Geest krijgen!

Maar, o help, ik heb hem niet, ik voel hem niet, ik ervaar hem niet... dus ik ben geen christen.

Ik ben dus niet gered!”

Kijk, ik ga niet zeggen dat je niets moet voelen als je dit evangelie niet hoort.

Als dit evangelie je niks doet, of als het evangelie je nooit wat doet, ja, dan heb je Gods Geest niet.

Als je voor Ajax bent, en Suárez scoort een prachtig doelpunt, of Ajax wordt eindelijk weer 's kampioen, en je voelt niets... ja, dan ben je geen ajacied, toch?

Als je christen bent, en je hoort dat Jezus je redder is, dat God er alles aan gedaan heeft om jou bij zich te krijgen, en het doet je niets, het doet je nooit wat, ja, inderdaad, dan ben je geen christen.

Maar let nu op: maak van je gevoel en je ervaring geen voorwaarde.

Ik ben pas christen als ik God in me voel.

En waarom moet je dat niet doen?

Omdat Petrus dat ook niet doet.

Hij, en zijn collega-apostelen, krijgen Gods Geest, maar in zijn hele toespraak roept hij niemand in eerste instantie op die Geest ook te krijgen!

Wat Petrus doet, is zijn publiek in de eerste plaats op Jezus Christus wijzen.

Hij roept iedereen op zich te bekeren.

En Paulus doet het evenmin.

Hij zegt niet: zorg ervoor dat u nu allemaal Gods Geest krijgt!

Nee, hij zegt dat het zo *is*!

Kijk 's in de rest van vers 13.

‘In hem, in Jezus Christus, *bent* u gemerkt met het stempel van de heilige Geest!’

Oftewel: maak je niet druk om jezelf, en of jij Gods Geest wel of niet hebt.

Doe wat anders: verwonder je om God zelf!

Want Paulus schrijft niets anders dan dat je veilig bent.

En je hoort de drie-enige God: de geweldige, intieme samenwerking tussen de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Luister maar: ‘God de Vader heeft in Jezus Christus ons gemerkt met de heilige Geest.

Dat gaat toch veel meer over hem dan over ons?

En weet u wat die zin betekent?

Dat betekent dat de hele zaak veilig is.

God heeft met zichzelf geregeld dat u, jij en ik veilig bij hem aankomen.

We *zijn* gemerkt!

In de Engelse vertaling staat het wat eigentijds.

Want gemerkt zijn met een stempel, kan ik nu wel uitleggen, maar dat heeft niet zoveel zin.

Letterlijk staat er: we zijn *geseald* met Gods Geest.

Zoals een CD verzegeld, geseald wordt.

Puur uit veiligheidsoverweging.

Tegen misbruik, tegen kopiëren.

Zo zijn wij geseald, maar dan door God!

Er kan geen misbruik van ons gemaakt worden.

We zijn verzegeld door Gods Geest.

God zorgt er helemaal zelf voor dat wij veilig bij hem aankomen.

Geloof dat nu maar!

Christenen geloven dat.

En het is geloof dat je zekerheid geeft.

Geloof je dit?

Wilt u, wil jij dit op deze Pinkstermorgen opnieuw geloven, omdat je dit geweldig waar en opluchtend nieuws vindt?

Of wil je dit misschien voor het eerst geloven?

Dan begrijp je, dan ervaar je het evangelie van je redding.

En dan doe je niets anders dan wat Jezus, Petrus en Paulus willen dat je doet.

Je bekeren, je omdraaien naar God.

Met je gezicht in de volle zon gaan staan.

Met je gezicht naar de deur van de oude klas gaan staan, en je dan mee laten nemen, je veilig en verzegeld mee laten nemen naar Gods nieuwe klas, naar God zelf.

Dat is het evangelie van Jezus Christus.

En geloof nu maar dat je veilig bij die God aankomt.

4. En geloof er maar in dat God zelf garant staat voor zijn toekomst met jou

Want dat zegt Paulus ten slotte ook nog.

Die heerlijke toekomst – bij God zelf zijn – wordt ons door God zelf gegarandeerd.

Hij wil er zelf garant voor staan.

We zijn namelijk geseald door de Geest van die God – en dan komt het – ‘als voorschot op onze erfenis’.

Oftewel: de blijdschap die je vanmorgen door dit evangelie ervaart, is nog maar het begin.

Het is alsof je vader je belooft deze zomer naar de Efteling te gaan.

En dan geeft hij je nu al de kaartjes.

Om daarmee aan te geven: “We gaan echt, hoor”.

De blijdschap die je dan als kind al voelt, is nog maar het begin.

In de Efteling barst het feest pas helemaal los.

Dat doet God ook.

Maar we gaan niet naar de Efteling, ook niet zozeer naar een *hemels* pretpark, we gaan naar God zelf.

Hem zien, hem groot maken.

Kijk maar hoe Paulus vers 14 eindigt.

Je wordt door de Zoon van God gered van de kracht, van de lol, van de aanwezigheid en van de straf van de zonde.

En je bent geseald, verzegeld met de Geest van God.

En waarom? ‘Tot eer van Gods grootheid.’

Daar gaat het voor een christen om.

Om God om z’n grote genade groot te maken.

Om te genieten van wie hij is en altijd voor ons wil blijven.

We gaan God zien.

En daar geeft hij ons nu al de kaartjes voor.

In de persoon, in de kracht van zijn eigen Geest.

Als voorschot, als garantie op onze erfenis.

Denk niet vanuit jezelf, denk vanuit God.

Hij geeft ons zijn Geest, opdat allen die hij zich heeft verworven verlost zullen worden op de grote dag van Jezus' terugkomst.

God wil ons, hij beschouwt ons als zijn bezit.

We zijn van hem, de schepper.

En hij wil ons zeker weten bij zich hebben.

Daarom sealt hij ons.

Niet zozeer voor ons, voor ons begrip of voor ons gevoel, maar voor zichzelf.

We moeten veilig bij hem aankomen.

En we moeten gegarandeerd bij hem aankomen.

Zie je dat God onze redding, onze veiligheid, onze zekerheid en zelfs onze erfenis en onze toekomst helemaal zelf heeft geregeld.

Kan het nog beter?

Is er beter nieuws dan dit nieuws?

Wat moeten we anders doen dan hem aanbidden, hem grootmaken?

Pinksteren is *Gods* feest.

Hij nodigt u en jou uit om op zijn feest te komen.

Een nieuw leven te beginnen of daarmee door te gaan.

Hij belooft geen gemakkelijk leven, misschien wel ontzettend moeilijk, maar één ding staat vast.

Een christen komt veilig en zeker weten bij die God uit!

In Jezus Christus die nu bij die God, en door zijn Geest die in ons wil wonen, staat God de Vader zelf garant.

[Laten we (aan)bidden]